

Nr 23

Utlåtande i anledning av motion om ökade insatser för riksdagens utåtriktade verksamhet.

I den till bankoutskottet hänvisade motionen nr 748 i andra kammaren av herr *Börjesson* i Glömminge har hemställts, att riksdagen måtte uppdraga åt talmanskonferensen att utarbeta förslag angående ökade insatser för riksdagens utåtriktade verksamhet i enlighet med vad i motionen anförts.

De i motionen framförda synpunkterna redovisas nedan i sammandrag.

Motionen

Efter att inledningsvis ha redogjort för skilda former för kontakt mellan riksdagens ledamöter och olika medborgargrupper konstaterar motionären, att det vid enstaka tillfällen förekommer att en grupp medborgare genom en uppvaktning eller demonstration vill informera eller tillkännage sin uppfattning för riksdagens alla ledamöter. Om inte avtal med enskilda riksdagsledamöter har träffats i förväg får de besökande, säger motionären, inte möjlighet att träffa någon, och demonstrationen blir i detta avseende resultatlös. Någon form av riksdagsdelegation med uppgift att ta emot uppvaktningar av skilda slag borde därför finnas. Helst borde partiledarna fullgöra denna uppgift, något som dock med hänsyn till deras omfattande arbetsuppgifter inte torde vara möjligt. I stället bör enligt motionärens förslag en annan företrädare för varje parti utses att ingå i en delegation med uppgift att handha denna form av utåtriktad verksamhet.

Utskottet

Kontakter med olika grupper av medborgare, som vänder sig till riksdagens ledamöter för att framföra synpunkter och önskemål i för dessa grupper angelägna frågor, är ett betydelsefullt inslag i riksdagsledamöternas parlamentariska verksamhet. Uppvaktningar från sådana grupper torde förekomma i betydande utsträckning. Ofta riktar de sig till det utskott som behandlar den aktuella frågan. Bl. a. beträffande statsutskottet föreligger vissa upplysningar om förekomsten av sådana uppvaktningar; det visar sig att frekvensen icke är helt obetydlig och att tillträde som regel beviljas, därest arbetsläget så medger. Undantagsvis har talmännen på riksdagens vägnar mottagit en opinionsyttring från ett stort antal medborgare. I andra fall torde delegationer infinna sig i riksdagshuset med önskan att i första hand

Bihang till riksdagens protokoll 1967. 8 saml. Nr 23

få möta riksdagsledamöter från en viss region eller någon på annat sätt konstituerad kategori av riksdagsledamöter.

De uppvaktningar som det här är fråga om torde i flertalet fall komma till stånd efter förmedling av någon eller några riksdagsledamöter som de uppvaktande på förhand trätt i förbindelse med. Riksdagsledamöternas mångsidiga kontakter inom sina partier, på det kommunala planet, inom intresseorganisationer och inom ideella sammanslutningar borgar för att majoriteten av medborgare utan större svårighet kan komma i förbindelse med någon riksdagsman som kan svara för de önskade arrangemangen. Redan den gemensamma lokala anknytningen mellan valmän och ombud torde i regel vara tillräcklig för att problemet skall lösas.

En situation av det slag som motionären antyder torde därför, även om exempel kan anföras, vara ytterst sällsynt. Enligt utskottets mening är det inte befogat att ta en sådan situation till intäkt för att skapa ett nytt särskilt organ inom riksdagen. De grupper som den av motionären föreslagna delegationen av partirepresentanter skulle komma att möta torde undantagslöst ha speciella synpunkter att framföra, som i första hand bör riktas till ledamöter som är särskilt initierade på området. Sedan förekomsten av något enstaka fall av beklagligt missförstånd uppmärksammats, bl. a. genom den nu förevarande motionen, torde det inte vålla svårigheter att genom förmedling av riksdagens personal eller tillstådesvarande riksdagsledamöter draga försorg om att en grupp medborgare som infinner sig hos riksdagen för att avge en opinionsyttring beredes möjlighet härtill i rimliga former, även om undantagsvis tillräckliga anstalter icke vidtagits på förhand.

Åberopande vad här sagts hemställer utskottet,

att motionen II: 748 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 4 april 1967

På bankoutskottets vägnar:

C. G. REGNÉLL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ståhle, Åke Larsson, Palm, Åkerlund, Hilding, Lundin, Nils Theodor Larsson och Brundin*;

från andra kammaren: herrar Regnéll, Hagnell*, Berglund, Franzén i Motala, Börjesson i Glömminge, Bengtsson i Landskrona*, Larsson i Umeå och Ekström i Iggesund.

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservation

av herrar *Nils Theodor Larsson* och *Börjesson* i Glömminge, vilka ansett att utskottets yttrande och hemställan bort ha följande lydelse:

»Kontakter med olika — — — (utskottet) — — — problemet skall lösas.

Även om situationer av det slag som föranlett motionen torde vara sällsynta kvarstår emellertid enligt utskottets mening behovet av att försöka komma till rätta med dem. Det måste vara angeläget att riksdagen skapar en form för att ta emot uppvaktningar även från medborgargrupper som inte genom egna kontakter lyckats åstadkomma något tillfredsställande arrangemang därför. En sådan delegation av riksdagsledamöter som föreslås i motionen synes kunna vara en lämplig lösning. Det torde inte vålla några svårigheter för talmanskonferensen att få till stånd en överenskommelse mellan partigrupperna om hur en sådan delegation skall vara sammansatt och om hur dess uppgifter skall definieras.

Åberopande vad här sagts hemställer utskottet,

att riksdagen med bifall till motionen II: 748 måtte uppdraga åt talmanskonferensen att utarbeta förslag angående ökade insatser för riksdagens utåtriktade verksamhet i enlighet med vad utskottet ovan anförts.»